

Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně
akademický rok 2016/2017

Vysokoškolská kvalifikační práce – magistři (diplomová práce)
posudek vedoucího

Bc. Ondřej Bělíca

BUNKER KUNST

Military Art je omšelou záležitostí, i když jej omastíme čímkoliv. Dokonalostí strategie předpokládající logiku v souhře válečného myšlení, znalostí krajiny, její dokonalé a přesné využití pro současné technické parametry válečné techniky určující přesné azimuty všech směrů a předpokládaných ataků... Co se však stane, když se válečné šiky minou, obejdou a dle předpokladu mocenských strategií nepřistoupí na oběťmi definované poválečné uspořádání světa. K čemu pak bude ta proklamovaná strategická dokonalost, ta betonová krása, která dobově mate, manipuluje a přivádí národ k falešným nadějím o svébytné výjimečnosti, nacionální dojemnosti, ke kolaborantskému vlastenectví, zradě a následným traumatům!

Možná něco z toho zaujalo i Ondřeje, budoucího architekta a nakonec i sochaře studujícího tento výtvarný obor na FaVU. Jeho volba tématu určeného pro prezentaci a hodnocení jeho závěrečné práce má jinou logiku. Propojuje své dlouhodobější zaujetí tímto typem krajiny architektury grantem podpořené a bádané na Fakultě architektury, do kterého se Ondřej vehementně zapojil a vyprodukoval spoustu podnětných nápadů, kreseb zaznamenaných ve svém velkém skicáku, na obrazech, grafikách a sádrových skicách. Určitě je mu toto téma blízké i díky osobnímu seznámení s Magdalénou Jetelovou, u které absolvoval pracovní pobyt a byl ji nedávno nápomocen i při instalaci výstavy ve Veletržáku.

Jedním z těchto realizovaných nápadů nakonec propojuje sebe - architekta a sochaře v ideální model, který v současnosti ještě dokonale nefunguje, a který se snaží mnozí nadšenci v předtuše rozpojovat právě tím jedním procentem (1%) a nebo naopak již možná funguje právě v Ondřejem prezentované dvoj jedinečnosti, se kterou se stále více setkáváme. A nejsou to jen mimořádná díla světových architektů nafoukle okázalého, nefunkčního a pokřiveného klaustrofobního prázdna.

Samotné dílo předkládané jako závěrečná práce je možná až příliš zatíženo vzory Ondřejem ve své teoretické črtě uvedenými. Postrádám u něj i více původnosti a originality námětové a ve svém důsledku pak i v samotném výtvarném aktu nenalézám příliš inovativnosti. Protože však mám v oblíbené „jednoduchá řešení“ jako je právě Ondřejem navržený jeden řez, odříznutí jednoho zaobleného rohu z nepoužitého vojenského obranného bunkru nalézajícího se v polích u Znojma, oceňuji vše kolem, tu organizační náročnost a veškerou přípravu směřující k tomu jednoduchému řezu, řezům které mne vždy fascinovaly, a to nejen v podání umělců a architektů, ale i v jiných disciplínách. Pokud se tak stane, budu potěšen. Jen doufám že ten barokní sloup, který se dostal taky do zorného pole autora, odolá nájezdu nezbytně nutné techniky při realizaci tohoto ataku, který si dozajista zaslouží záznam na filmový pás a jeho prezentaci s pěknou fotkou coby plnohodnotné výtvarné dílo námi zhodnocené.

Práci Ondřeje Bělíci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení A

Prof.ak.soch.Jan Ambrůz,
vedoucí ateliéru sochařství 2
1.5.2017